

Hoge Raad der Nederlanden

Derde Kamer

29 augustus 1984

nr. 22.475

Arrest

gewezen op het beroep in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van het Gerechtshof te Amsterdam van 20 juli 1983 betreffende de aan hem opgelegde naheffingsaanslag in de omzetbelasting over het tijdvak 1976 tot en met 1978.

1. Aanslag, bezwaar en geding voor het Hof.

Aan belanghebbende is een naheffingsaanslag in de omzetbelasting over voormeld tijdvak ten bedrage van f 11.007,10 aan enkelvoudige belasting en f 2.751,-- aan verhoging opgelegd, welke aanslag, na daartegen gemaakt bezwaar, door de Inspecteur is gehandhaafd. Daarbij heeft de Inspecteur besloten 75% van de verhoging van 100% kwijt te schelden welk besluit kennelijk aldus moet worden verstaan dat geen verdere kwijtschelding werd verleend dan reeds bij het opleggen van de aanslag ambtshalve was geschied.

Belanghebbende is van de uitspraak van de Inspecteur en van diens vorenbedoeld besluit in beroep gekomen bij het Hof.

Het Hof heeft de uitspraak van de Inspecteur bevestigd. Klaarblijkelijk heeft het Hof ook bedoeld het voormelde besluit te handhaven.

2. Geding in cassatie.

Belanghebbende heeft van 's Hofs uitspraak beroep in cassatie ingesteld.

De Staatssecretaris van Financiën heeft een verzoekschrift ingediend.

3. Beoordeling van de middelen van cassatie.

3.1. De eerste twee middelen.

Het Hof heeft geoordeeld dat de inkopen van belanghebbende bij K - waaronder het Hof klaarblijkelijk verstaat alle inkopen van de, door de Inspecteur overigens niet nader omschreven, goederen welke met gebruikmaking van het op naam van belanghebbende staande K-paspoort hebben plaatsgevonden - zijn gedaan in het kader van de onderneming van belanghebbende.

Het Hof heeft dit oordeel onder meer gegrond op de omstandigheid dat de ontvanger van een K-paspoort door zijn ondertekening bevestigt dat het paspoort uitsluitend zal worden gebruikt voor inkoopdoeleinden ten behoeve van zijn bedrijf.

De gedachtengang van het Hof is aldus gebaseerd op de op zich zelf voor de hand liggende veronderstelling dat bedoelde ontvanger zich, althans in het algemeen, overeenkomstig die bevestiging gedraagt.

Belanghebbende heeft echter de toelaatbaarheid van een dergelijke veronderstelling uitdrukkelijk bestreden met de stellingen, dat het van algemene bekendheid is dat een groot deel van de door K verkochte goederen bestemd zijn voor particulieren die gebruik maken van de "pas" van een bij de Kamer van Koophandel ingeschreven ondernemer, en dat elke ondernemer die over een dergelijke pas beschikt hierop privé-goederen koopt en deze door vrienden en familieleden laat kopen.

Het Hof is in zijn uitspraak aan deze stellingen van belanghebbende, met welke, indien juist, 's Hofs gedachtengang onverenigbaar is, zonder enige motivering voorbijgegaan. Aldus heeft het Hof zijn uitspraak niet naar de eis der wet met redenen omkleed. Voor zover de eerste twee middelen, zoals toegelicht, beogen hierover te klagen, treffen zij mitsdien doel.

3.2. Het vierde middel.

Het Hof heeft geen aftrek van voorbelasting toegepast op grond van zijn oordeel dat ingevolge artikel 15, lid 1, aanhef en letter a, van de Wet op de omzetbelasting 1968 bij het ontbreken van de desbetreffende facturen geen aftrek mogelijk is.

Dit oordeel is niet juist.

Voormelde bepaling luidt aldus: De in artikel 2 bedoelde belasting welke de ondernemer in aftrek brengt, is de belasting welke in het tijdvak van aangifte door andere ondernemers ter zake van door hen aan de ondernemer verrichte leveringen en verleende diensten in rekening is gebracht op een op de voorgeschreven wijze opgemaakte factuur.

Op grond van deze bepaling moet weliswaar worden aanvaard dat voor het ontstaan van het recht op vooraftrek van aan de ondernemer in rekening gebrachte belasting de uitreiking van een op de voorgeschreven wijze opgemaakte factuur vereist is, doch niet dat dat recht weer verloren gaat dan wel geacht moet worden niet te hebben bestaan indien de ondernemer nadien die facturen niet meer kan tonen.

Indien derhalve omzetbelasting wordt nageheven over uit niet geboekte inkopen afgeleide omzet van de ondernemer en ter zake van die inkopen door de desbetreffende leverancier op de voorgeschreven wijze opgemaakte facturen zijn uitgereikt waarop aan de ondernemer omzetbelasting in rekening is gebracht, wordt deze aldus in rekening gebracht belasting - ook indien de ondernemer de facturen niet meer kan tonen - in aftrek gebracht op het over de bedoelde omzet berekende bedrag aan omzetbelasting.

Het middel treft derhalve doel. Het Hof had behoren te onderzoeken de juistheid van de stelling - zoals deze ligt besloten in hetgeen belanghebbende bij het Hof heeft aangevoerd - dat door K op de voorgeschreven wijze opgemaakte facturen zijn uitgereikt, waarop aan belanghebbende omzetbelasting in rekening is gebracht.

4. Slotsom.

Uit de gedeeltelijke gegrondheid van de eerste twee middelen en uit de gegrondheid van het vierde middel volgt dat 's Hofs uitspraak niet in stand kan blijven. Verwijzing is noodzakelijk.

De middelen behoeven voor het overige geen behandeling.

5. Beslissing.

De Hoge Raad

vernietigt de uitspraak van het Hof en

verwijst het geding naar het Gerechtshof te 's-Gravenhage ter verdere behandeling en beslissing van de zaak in meervoudige kamer met inachtneming van dit arrest.

Aldus gewezen door Mrs. Vroom, vice-president, Stol, Jansen, Van der Linde en Roelvink, raden. Uitgesproken door de vice-president voornoemd ter raadkamer van 29 augustus 1984, in tegenwoordigheid van de waarnemend-griffier Mr. Van den Dries.

Van den Dries

Vroom